

Kl. 17.25

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt det skal være mad udefra, om der skal ansættes økonomaer, eller man selv skal lave den, er det jo noget, forældrebestyrelsen beslutter og bliver enige om. Det kunne godt være, at man syntes, det var hensigtsmæssigt med en økonoma, det kunne også være, at man vil bestille det udefra, men her er der igen de økonomiske hensyn, man skal tage, og hvad man kan blive enige om.

Der er nok mange, der vil synes, det er en rigtig god idé, at man diskuterer det med pædagogerne, og jeg tror også, at mange pædagoger vil synes, det er en god idé, at det er noget, man laver sammen. Der er jo et pædagogisk islæt i, at man laver noget sammen. Det opøver jo éns retorik og andet, så jeg kunne forestille mig, at man ville gøre det rigtig mange steder.

Jeg har også svaret på det med, at ordet alle er blevet taget ud af teksten i kommuneaftalen. Det er ikke mig, der er løbet fra en aftale. Jeg har selvfølgelig spurgt KL, om det var i orden, at vi fjernede kravet om, at alle skulle omfattes, for ellers blev det næsten umuligt at få noget op at stå, og det var de sådan set enige i. Så alle parter er glade, kan man sige.

Så vil jeg bare sige til hr. Villy Søvndal, at der bliver vi nok ikke enige, for hr. Søvndal mener jo helt fundamentalt, at det er en forpligtelse for det offentlige, at betale maden for de børn, der går i en daginstitution. Man kan jo gå videre og spørge, om det så kun er frokosten, eller om det også er morgenmaden, og er det aftensmaden for de få institutioner, der har længe åbent, man også skal sikre betalingen af.

Der er vi bare fundamentalt politisk uenige. Jeg mener sådan set ikke socialpolitisk, for jeg har det faktisk meget godt med min socialpolitiske indstilling, men hr. Villy Søvndal ønsker mere eller mindre en nationalisering, ønsker, at vi kan betale en masse penge i skat, så kan vi få nogle kuponer tilbage, og så kan vi få et måltid mad, eller hvad det kan være, ud af det.

Jeg kan altså ikke høre hr. Villy Søvndals ord på anden måde, end at der nok er nogle andre, der er bedre til at lave ordninger for os og beslutte, hvordan de skal se ud, så kan vi betale, og så kan vi få noget igen. Der er vi simpelt hen uenige.

Det samme gælder for Enhedslisten, hvor jeg synes, at retorikken er i så højt et gear, at argumenterne falder til jorden. Noget med, at børn skal kende deres plads fra første dag, de kom-

mer i en daginstitution. Sådan fungerer det jo bare ikke i praksis.

Jeg kunne forstå, hvis de steder, hvor man allerede havde madordninger, enten på forsøgsbasis eller hvor man havde lavet dem i forbindelse med forældrebestyrelserne, virkelig viste, at her havde de skabt sociale skel. Jeg kunne forstå det, hvis man kunne stille sig op på talerstolen her og sige, prøv lige at se, det er jo rædselsfuldt. Men vi kan jo vise det modsatte, og derfor synes jeg, retorikken er hul. Det må jeg sige.

Så jeg synes alt i alt, at vi skal give det her lovforslag en chance, for alt tyder faktisk på, at det vil fungere godt, og at der er efterspørgsel efter sådanne madordninger. Det håber jeg så man vil, og at vi får belyst nogle af de spørgsmål, der har været rejst, under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu kan man altid spørge, hvem der har retorik i højt gear. Jeg synes i hvert fald, det lød lidt skinger, når man begynder at tale kuponsystemer, blot fordi der er et flertal af Folketingets medlemmer, som rent faktisk mener, at det her har nogle sociale faresignaler i sig, som vi føler et ansvar for at sikre ikke bliver ført ud i virkeligheden.

Jeg tror, at der er den misforståelse mere eller mindre bevidst, at ministeren og regeringspartierne tror, at vi andre vil presse folk til at skulle tage tilbuddet, skulle spise det, uanset hvad det er. Derfor skal jeg bare understrege, at fra socialdemokratisk side er det et spørgsmål om, at man ikke skal vælge det fra på baggrund af økonomi.

Det er sådan set også meget klart, synes vi, når vi samtidig stiller forslag om, at man sammenkobler det med fripladsordninger. Er ministeren åben over for at se på den mulighed, sådan at vi netop kan opfylde ønsket om, at alle får en mulighed? Jeg har svært ved at tro, at det skulle være absolut teknisk umuligt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg er enig i én del af socialministerens svar, nemlig at vi er fundamentalt uenige om socialpolitikken. Til gengæld synes jeg måske, at socialministeren fik svunget sig lovlig højt op, men jeg håber, at landingen er lykkedes. Jeg blev nemlig på et tidspunkt beskyldt for nationalisering, men det er jo ganske vidtgående sådan at nationalisere privat ejendom, og det var nu